

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV ČESKOSLOVENSKÉ AKADEMIE VĚD
V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ 1971

BRNO 1972

půdorysu o průměru 115 × 110 cm, s kolmými stěnami a rovným dnem v hloubce 110 cm od úrovně dnešního povrchu. Obsahovala i zlomek jantaru. Oba objekty spolu patrně souvisejí.

Dále byly nalezeny další čtyři sídlištní jámy a dvě kúlové jamky.

Rokem 1971 končí i první etapa výzkumu halštatskolatenského sídliště, z něhož bylo dosud prozkoumáno od roku 1964 v šesti sezónách celkem 16 staveb.

Poznámky:

¹ Srv. R. Snášil, Laténské sídliště u Polešovic, Přehled výzkumů 1968, AÚ ČSAV Brno 1970, 27–35; týž, Další nálezy z halštatskolatenského sídliště u Polešovic, Přehled výzkumů 1970, AÚ ČSAV Brno 1971, 36–37.

² Srv. v tomto svazku R. Snášil, Vorläufige Ergebnisse der 6. Grabungssaison in Záblačany.

Fortsetzung der Grabung der hallstatt-latènezeitlichen Siedlung bei Polešovice (Bez. Uherské Hradiště). Im Jahre 1971 wurde die Präparierung zweier Bauten – vermutlich Wekstättenobjekte beendet, neu hat man den Teil eines weiteren Baues mit Herdüberresten, Siedlungsgruben und Pfostengruben abgedeckt.

ZVÍŘECÍ KOSTNÍ MATERIÁL Z HALŠTATSKOLATÉNSKÉHO SÍDLIŠTĚ U POLEŠOVIC

(okr. Uherské Hradiště)

ZDENĚK KRATOCHVÍL, AÚ ČSAV BRNO

Na této lokalitě bylo, kromě jiného, prozkoumáno dr. R. Snášilem^{1, 2} i sídliště rámcově datované do údobí halštatskolatenského. Z celkového množství 581 kostních zbytků bylo 208 určitelných a zbytek 373 neurčitelný. Z určených kostí náleželo plných 95,1 % domácím zvířatům. Mezi nimi na prvním místě je nejhodněji zastoupen tur domácí, *Bos primigenius* f. *taurus*, jehož podíl je 89 kostních zbytků, tj. 42,7 % z celkového počtu určeného materiálu. To by nasvědčovalo jeho hospodářskému významu na tomto sídlišti. Byl pravděpodobně nejvíce užíván k tahu. Malí přežvýkavci, ovce a koza domácí, *Ovis ammon* f. *aries* a *Capra aegagrus* f. *hircus*, jsou druhou nejpočetnější skupinou. Jejich podíl činil 48 kostí, což odpovídá 23,1 % z celkového určeného materiálu. Kostní zbytky převážně dokládají ovci domácí, zatím co koze domácí můžeme přisoudit jen proximální části kosti vřetenní. Podle abundance je na dalším místě prase domácí, *Sus scrofa* f. *domestica*, i když rozdíl v počtu kostí od předešlé skupiny je nepatrný. Máme totiž před sebou 43 kostních zbytků (20,6 %). Jsou špatně zachovalé, obdobně jako u ostatního materiálu a pocházejí převážně z mladších jedinců. Kůň domácí, *Equus przewalskii* f. *caballus*, je zastoupen 10 kostmi (4,8 %), které můžeme přisoudit dvěma jedincům. Za pozornost tu stojí dvě kosti vřetenní, jejichž délka je 300 a 313 mm, z nichž druhá nemá ještě zcela přirostlou distální epiphysu. Pes domácí, *Canis lupus* f. *familiaris*, má rovněž zastoupení v tomto materiálu, a to 7 kostními zbytky (3,4 %), jež lze přisoudit dvěma jedincům. V nálezech máme doklad i kura domácího, *Gallus gallus* f. *domestica*, a to jeho kosti vřetenní.

Z volně žijících zvířat, jež činila 4,9 % všeho materiálu, byl nejpočetněji zastoupen jelen, *Cervus elaphus*, a to šesti doklady a pak prase divoké, *Sus scrofa*, dvěma doklady. Srnec, *Capreolus capreolus* je doložen pouze parohem. Dále v tomto materiálu byla jedna blíže neurčená rybí kost.

Souhrnně lze z tohoto nepočetného materiálu říci, že obyvatelé sídliště chovali a konzumovali hlavně domácí zvířata, z nichž nejpodstatnější složkou byl tur domácí a jen částečně jejich obživu doplňovala zvířata volně žijící.

Poznámky:

¹ R. Snášil, Laténské sídliště u Polešovic, Přehled výzkumů 1968, Brno 1970, 27–35.

² R. Snášil, Další nálezy z halštatskolatenského sídliště u Polešovic (okr. Uherské Hradiště), Přehled výzkumů 1970, Brno 1971, 36–37.

Tierknochenüberreste von der hallstatt-latènezeitlichen Siedlung bei Polešovice (Bez. Uherské Hradiště). Auf der Siedlung bei Polešovice, die rahmenhaft in die Hallstatt-Latène-Zeit datiert wird, hat man von 208 erhaltenen und bestimmten Knochenüberresten festgestellt, dass überwiegend Haustiere gezüchtet wurden (95,1 %). Im grössten Ausmasse war es das Rind, dann kleine Wiederkäuer, das Schaf und die Hausziege, von denen häufiger das Hausschaf vertreten ist, ferner das Hausschwein, Pferd und Hund; auch das Haushuhn ist belegt. Freilebende Tiere nahmen zu 4,9 % Anteil an der Gesamtmenge der Knochenüberreste, welche auf den Hirsch, das Wildschwein, das Reh und einen unbestimmbaren Fischknochen fallen.

PŘEHLED VÝZKUMŮ 1971

Vydává: Archeologický ústav ČSAV v Brně, sady Osvobození 17/19

Odpovědný redaktor: Akademik Josef Poulík

Redaktoři: Dr. A. Medunová, dr. J. Meduna, dr. J. Říhovský

Překlady: Dr. R. Tichý, E. Tichá

Kresby: Doc. dr. B. Klíma, M. Bálek, S. Janák, A. Životská

Na titulní obálce: Nádobka z eneolitického sídliště v Brně-Lískovci

Tiskem: Grafia, n. p., Brno, provozovna 04, Gottwaldova 21

Vydáno jako rukopis — 450 kusů — neprodejné